

Прокуратура України
ЖИТОМИРСЬКА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ПРОКУРАТУРА
У ВІЙСЬКОВІЙ ТА ОБОРОННІЙ СФЕРІ ЦЕНТРАЛЬНОГО РЕГІОНУ
10014, м. Житомир, вул. Дмитра Донцова, 20 тел./факс (0412)47-03-66

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

місто Житомир

«06» січня 2023 року

Прокурор Житомирської спеціалізованої прокуратури у військовій та оборонній сфері Центрального регіону Воронов Олександр Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42014110350000510 від 24 грудня 2014 року, за підозрою громадянина Кулініча С.В. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про зміну раніше повідомленої підозри, керуючись ст.ст. 111, 112, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кулініча Сергія Вікторовича, 05.02.1975 року народження, уродженця міста Житомира, українця, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Автономна Республіка Крим, Сакський район, с. Вітине, військове містечко № 189, громадянина України

про те, що він підозрюється:

- у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності України, державній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

- у вчиненні дезертирства, тобто нез'явленні на службу з відрядження, з метою ухилення від військової служби, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України.

Зміст підозри:

У ході досудового розслідування встановлено, що згідно Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади Російської Федерації (далі – РФ), діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і почали збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) на територію України - Автономну Республіку Крим та місто Севастополь.

В подальшому, протягом лютого-березня 2014 року, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, захопили державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, розташовані на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, тобто здійснили тимчасову окупацію вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час.

06 березня 2014 року Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» №1702-6/14, чим порушила конституційний принцип територіальної цілісності України та вийшла за межі своїх повноважень, встановлених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим, іншими нормативно-правовими актами. Рішенням Конституційного Суду України від 14 березня 2014 року №2-рп/2014 було визнано зазначену Постанову такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), унаслідок чого вона втратила чинність.

15 березня 2014 року Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки

Крим», внаслідок якої парламент Автономної Республіки Крим втратив легітимність.

За таких обставин, статус території Автономної Республіки Крим, відповідно до ЗУ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII визначено, як тимчасово окупована територія, унаслідок збройної агресії РФ та встановлено особливий правовий режим на цій території, визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1 ЗУ «Про національну безпеку України» визначено, що збройний конфлікт - збройне зіткнення між державами (міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Таким чином, станом на березень 2014 року, Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням засобів збройного насильства, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку (мають місце різні військові інциденти, військові акції, інші військові зіткнення обмеженого масштабу (низької інтенсивності) із застосуванням іррегулярних або регулярних збройних формувань), тобто знаходилася у періоді збройного конфлікту.

В умовах збройного конфлікту та окупації території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, вірні присязі Українському народу військовослужбовці самостійно та централізовано виходили з окупованої території Автономної Республіки Крим для подальшого проходження служби в Збройних Силах України.

У зв'язку із цим, виконуючому обов'язки Міністра оборони України, дорученням Прем'єр-міністра України від 08.03.2014 № 6627/0/1 було доручено невідкладно вжити заходів для забезпечення розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які перебувають на території Автономної Республіки Крим.

На виконання зазначеного доручення, керівникам підприємств, установ, організацій було доручено підготувати відповідні списки військовослужбовців, які бажають вийти з окупованої території Автономної Республіки Крим та продовжувати службу в Збройних Силах України, що у подальшому і було зроблено.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Указом Президента України від 24 березня 2014 року № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і

оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України».

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» було вирішено невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України.

Вказане рішення було опубліковане в офіційних виданнях та в засобах масової інформації.

На виконання Указу Президента України від 24 березня 2014 року №339, 01 квітня 2014 року Кабінетом Міністрів України схвалено план організації його виконання.

Відповідно до вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності - у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території. Військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які не прибули до визначених пунктів у визначені військовими формуваннями та правоохоронними органами України строки, вважаються такими, що залишили військові частини, та зараховуються у розпорядження відповідних посадових осіб. Відповідна інформація щодо їх розшуку надається до правоохоронних органів.

Згідно вищевказаних вимог ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та спільної директиви Міністра оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України від 12.05.2014 №Д-2, та з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, які відрядженні до Державного космічного агентства України (далі – ДКА України), Головою ДКА України видано наказ по особовому складу від 14.05.2014 № 14-оф (далі Наказ № 14-оф) про прибуття військовослужбовців

установ і філій, які розташовані на території АР Крим, в ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8, до 30.05.2014.

Разом з цим встановлено, що громадянин України Кулініч Сергій Вікторович, 05.02.1975 р.н., документований паспортом громадянина України серії ЕТ № 274800, виданим Сакським МРВ ГУ МВС України в АР Крим 04.03.2011, 13.12.1994 був призваний на військову службу до лав Збройних Сил України Корольовським районним військовим комісаріатом м. Житомира.

21.01.1995 при Житомирському вищому училищі радіоелектроніки ППО, Кулініч С.В., прийняв військову присягу, відповідно до якої урочисто присягнув, вступаючи на військову службу, завжди бути вірним, відданим Українському народові, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну і військову таємницю. Кулініч С.В., присягнув виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників, присягнув ніколи не зраджувати Українському народові.

Наказом Міністерства оборони України від 24.06.2000 Кулініч С.В., був відряджений до Національного космічного агентства України із залишенням на військовій службі, для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки відповідно до (на 2014 рік) ч. 9 ст. 6 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», п. 153 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10.12.2008 № 1153/2008, Указу Президента України «Про Перелік посад, що можуть бути замінені військовослужбовцями Збройних Сил України, інших військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення в державних органах, установах і організаціях, та граничних військових звань за цими посадами» від 25.10.2007 № 1020/2007.

Станом на 2014 рік Кулінічу С.В. було присвоєно військове звання підполковник.

Згідно Указу Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010, Національне космічне агентство України було перейменовано у Державне космічне агентство України (далі – ДКА України).

Наказом Голови ДКА України від 13.04.2012 № 12-ко підполковник Кулініч С.В., призначений на посаду інженера лабораторії управління відділу управління КА «Либідь» національної системи супутникового зв'язку центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів (далі – НЦУВКЗ), який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, фактично проходив військову службу за місцем розташування майданчика № 1 (місце дислокації – АР Крим, Сакський район, с. Вітине).

НЦУВКЗ створений відповідно до Указу Президента України від 12.08.1996 «Про Національний центр управління та випробувань космічних засобів», функцією якого є завершення всієї ланки космічної діяльності, яку починають наукові установи та підприємства створенням орбітальних та наземних космічних засобів: випробування та експлуатація космічних апаратів

та інших виробів, які виведені на орбіту. Відповідно до структури НЦУВКЗ, яка діяла станом на 2014 рік, центр управління польотами космічних апаратів (науково-випробувальний) був структурним підрозділом НЦУВКЗ та здійснював управління польотами національних космічних апаратів.

Під час проходження служби на вищевказаній посаді, Кулініч С.В. виконував завдання пов'язані з отриманням координатної інформації від КА «Либідь» (геостаціонарний телекомунікаційний супутник, який призначений для формування Національної системи супутникового зв'язку України).

Крім того, Кулініч С.В., під час виконання обов'язків, був зобов'язаний, окрім іншого, керуватися вимогами ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 №551-XIV, які вимагають від нього свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, постійно бути зразком високої культури, скромності і витримки, берегти військову честь, захищати свою і поважати гідність інших людей, бути ввічливим і дотримуватись військового етикету, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків.

Відповідно до ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Кулініч С.В., був зобов'язаний: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок; беззастережно виконувати накази командирів (начальників); виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни; виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, які визначаються статутами Збройних Сил України, а також відповідними посібниками, порадами, положеннями, інструкціями; неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін та про виконання наказу доповісти командирові (начальникові), який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальникові; сумлінно вивчати військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники) та бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України; вважатися таким, що виконує обов'язок з військової служби, знаходячись на території військової частини або в іншому місці роботи (занять) протягом робочого (навчального) часу, включаючи перерви, встановлені розпорядком (розкладом занять); дорожити бойовою славою Збройних Сил України, честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Разом з тим, Кулініч С.В., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, обіймаючи вищевказану посаду, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне

правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Кулініч С.В., отримавши, не пізніше 19 березня 2014 року, в денний час (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), у приміщенні клубу НЦУВКЗ (АР Крим, м. Євпаторія-19), пропозицію від невістановлених на даний час представників Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), щодо проходження військової служби в ЗС РФ, погодився з цією пропозицією. Разом з тим, встановлено, що Кулініч С.В., у вказаний період пропагував військовослужбовців ЗС України щодо переходу до лав ЗС РФ; сприяв встановленню контролю ЗС РФ над Центром; добровільно дав згоду на перехід до лав ЗС РФ.

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Кулініч С.В., незважаючи на прийняття керівництвом ДКА України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного до керівництва НЦУВКЗ та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, в телефонному режимі, про передислокацію НЦУВКЗ та його особового складу до м. Києва, шляхом подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій ДКА України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в кінці березня 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Кулініч С.В. був прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у «40-му Окремому командно-вимірковальному комплексі Військ повітряно-космічної оборони ЗС РФ (в/ч 81415)». Вищевказане найменування було присвоєно незаконно НЦУВКЗ на початку 2015 року. У вказаному збройному формуванні Російської Федерації, Кулініч С.В., займав ту саму посаду та виконував ті ж самі посадові обов'язки, які були в нього в НЦУВКЗ.

У такий спосіб, Кулініч С.В., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, державній безпеці України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Крім того, Кулініч С.В., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, маючи кримінальний протиправний умисел на ухилення від військової служби, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби - дезертирство, за наступних обставин.

30.04.2014 за вих. № 1996/10-9/14, ДКА України на адресу НЦУВКЗ електронним поштовим зв'язком направлено Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території

України», з вимогою його доведення до працівників та військовослужбовців з обов'язковим роз'ясненням ст. 14 даного Закону.

Так, відповідно до вимог вказаної ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Директиви Міністерства оборони України і Генерального Штабу Збройних Сил України від 12.05.2014 № Д-2 та з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, які відряджені до ДКА України, Головою ДКА України був виданий наказ по особовому складу від 14.05.2014 № 14-оф (далі – Наказ № 14-оф від 14.05.2014) про прибуття військовослужбовців установ і філій, які розташовані на території Автономної Республіки Крим, до ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8. Граничний термін прибуття – 30 травня 2014 року.

Разом з тим, вище зазначений Наказ № 14-оф був розміщений на офіційному сайті Агентства, та в той же день (14.05.2014) за вих. № 2162/10-9/14 був направлений електронною поштою на адреси Центру контролю космічного простору (науково-випробувального) (далі – ЦККП), Управління Національного центру управління та випробувань космічних засобів (далі – НЦУВКЗ) та Південного центру радіотехнічного спостереження (далі – ПЦРС), був ними отриманий та доведений офіцерам встановленим порядком. Крім того, 19.05.2014 на адреси ЦККП, НЦУВКЗ та ПЦРС було додатково направлено лист-розпорядження ДКА України № 2232/10-9/14, щодо здійснення усіх можливих заходів щодо доведення вимог наказу ДКА від 14.05.2014 № 14-оф, до військовослужбовців.

Однак, Кулініч С.В., обіймаючи посаду інженера лабораторії управління відділу управління КА «Либідь» національної системи супутникового зв'язку центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів (далі – НЦУВКЗ), який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, будучи обізнаним з вище вказаним Наказом від 14.05.2014 № 14-оф, всупереч виконання вимог ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 551-XIV, а також ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», діючи з прямим умислом, з особистих мотивів та з метою ухилення від військової служби, 30 травня 2014 року не з'явився на службу до ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8, з відрядження.

За час відсутності у ДКА України, підполковник Кулініч С.В., обов'язки військової служби за посадою не виконував, з рапортом про звільнення з військової служби до ДКА України не звертався, перебуваючи поза межами ДКА України правоохоронні органи або органи державної влади, про свою належність до військової служби, про вчинене ним ухилення від військової служби та його причини, не повідомляв, та проводить час на власний розсуд.

Наказом Міністерства оборони України від 05.06.2014 № 272, підполковник Кулініч С.В, зарахований у розпорядження Міністерства оборони

України з 31.05.2014. Наказом ДКА України від 11.06.2014 № 18-оф Кулініч С.В. звільнений від займаної посади. Наказом Міністерства оборони України від 27.04.2015 № 94КП на Кулініча С.В. накладено дисциплінарне стягнення - «позбавлення військового звання». Наказом Міністерства оборони України від 12.05.2015 № 328, Кулініч С.В. звільнений з військової служби у запас з пунктом «ж» (у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку) та виключено зі списків особового складу Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України та всіх видів забезпечення з 27.04.2015.

У такий спосіб, Кулініч С.В., будучи повідомлений про необхідність виконання Наказу № 14-оф від 14.05.2014, порушив встановлений порядок проходження військової служби та без поважних причин не прибув з відрядження на службу до ДКА України, з метою ухилення від її проходження з 30.05.2014 до теперішнього часу, чим вчинив дезертирство.

Правова кваліфікація кримінальних правопорушень:

Таким чином, Кулініч Сергій Вікторович підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Крім того, Кулініч Сергій Вікторович підозрюється у дезертирстві, тобто у нез'явленні на військову службу з відрядження з метою ухилення від її проходження, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України.

Стислий виклад фактичних обставин кримінальних правопорушень:

Кулініч С.В., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, обіймаючи посаду інженера лабораторії управління відділу управління КА «Либідь» національної системи супутникового зв'язку центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів, перебуваючи на території Автономної Республіки Крим, діючи всупереч інтересам України, в період збройного конфлікту, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України - державну зраду, за наступних обставин.

Так, на виконання кримінально протиправного умислу, що полягав у переході на бік ворога у період збройного конфлікту Кулініч С.В., отримавши, не пізніше 19 березня 2014 року, в денний час (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), у приміщенні клубу НЦУВКЗ (АР Крим, м. Євпаторія-19), пропозицію від невстановлених на даний час представників Збройних Сил Російської Федерації (далі - ЗС РФ), щодо проходження військової служби в ЗС РФ, погодився з цією пропозицією. Разом

з тим, встановлено, що Кулініч С.В., у вказаний період, з власної ініціативи добровільно дав згоду на перехід до лав ЗС РФ чим сприяв військовослужбовцям РФ над встановленням контролю над Центром, пропагував військовослужбовців ЗС України щодо переходу до лав ЗС РФ, спілкувався з окупантами.

Також, продовжуючи реалізацію вищевказаного умислу, Кулініч С.В., незважаючи на прийняття керівництвом ДКА України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного до керівництва НЦУВКЗ та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, в телефонному режимі, про передислокацію НЦУВКЗ та його особового складу до м. Києва, шляхом подачі військовослужбовцями ЗС України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій ДКА України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Разом з тим, в кінці березня 2014 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено), Кулініч С.В. був прийнятий та розпочав військову службу на умовах окупаційної влади у «40-му Окремому командно-вимірювальному комплексі Військ повітряно-космічної оборони ЗС РФ (в/ч 81415)» (вищевказане найменування було присвоєно незаконно НЦУВКЗ на початку 2015 року). У вказаному збройному формуванні Російської Федерації, Кулініч С.В., займав ту саму посаду та виконував ті ж самі посадові обов'язки, які були в нього в НЦУВКЗ.

У такий спосіб, Кулініч С.В., діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та передбачаючи, що внаслідок його дій може бути завдано шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто вчинив державну зраду.

Крім того, Кулініч С.В., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України у військовому званні підполковник, маючи кримінальний протиправний умисел на ухилення від військової служби, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби - дезертирство, за наступних обставин.

30.04.2014 за вих. № 1996/10-9/14, ДКА України на адресу НЦУВКЗ електронним поштовим зв'язком направлено Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», з вимогою його доведення до працівників та військовослужбовців з обов'язковим роз'ясненням ст. 14 даного Закону.

Так, відповідно до вимог вказаної ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Директиви Міністерства оборони України і Генерального Штабу Збройних Сил України від 12.05.2014 № Д-2 та з метою упорядкування проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, які відряджені до ДКА України Головою ДКА України був виданий наказ по особовому складу від 14.05.2014 № 14-оф (далі – Наказ № 14-оф від 14.05.2014) про прибуття військовослужбовців установ і філій, які розташовані на території Автономної Республіки Крим, до ДКА України, яке

дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8. Граничний термін прибуття – 30 травня 2014 року.

Разом з тим, вище зазначений Наказ № 14-оф був розміщений на офіційному сайті Агентства, та в той же день (14.05.2014) за вих. № 2162/10-9/14 був направлений електронною поштою на адреси Центру контролю космічного простору (науково-випробувального) (далі – ЦККП), Управління Національного центру управління та випробувань космічних засобів (далі – НЦУВКЗ) та Південного центру радіотехнічного спостереження (далі – ПЦРС), був ними отриманий та доведений офіцерам встановленим чином. Крім того, 19.05.2014 на адреси ЦККП, НЦУВКЗ та ПЦРС було додатково направлено лист-розпорядження ДКА України № 2232/10-9/14, щодо здійснення усіх можливих заходів щодо доведення вимог наказу ДКА від 14.05.2014 № 14-оф, до військовослужбовців.

Однак, Кулініч С.В., обіймаючи посаду інженера лабораторії управління відділу управління КА «Либідь» національної системи супутникового зв'язку центру управління польотами космічних апаратів (науково-випробувального) Національного центру управління та випробування космічних засобів, який дислокувався в АР Крим, м. Євпаторія-19, будучи обізнаним з вище вказаним Наказом від 14.05.2014 № 14-оф, всупереч виконання вимог ст.ст. 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 548-XIV, та ст.ст. 1, 3, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України від 24.03.1999 № 551-XIV, а також ст.ст. 1, 2, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», діючи з прямим умислом, з особистих мотивів та з метою ухилення від військової служби, 30 травня 2014 року не з'явився на службу до ДКА України, яке дислокується за адресою: м. Київ, вул. Московська, 8, з відрадження.

За час відсутності у ДКА України, підполковник Кулініч С.В., обов'язки військової служби за посадою не виконував, з рапортом про звільнення з військової служби до ДКА України не звертався, перебуваючи поза межами ДКА України правоохоронні органи або органи державної влади, про свою належність до військової служби, про вчинене ним ухилення від військової служби та його причини, не повідомляв, та проводить час на власний розсуд.

Наказом Міністерства оборони України від 05.06.2014 № 272, підполковник Кулініч С.В, зарахований у розпорядження Міністерства оборони України з 31.05.2014. Наказом ДКА України від 11.06.2014 № 18-оф Кулініч С.В. звільнений від займаної посади. Наказом Міністерства оборони України від 27.04.2015 № 94КП на Кулініча С.В. накладено дисциплінарне стягнення - «позбавлення військового звання». Наказом Міністерства оборони України від 12.05.2015 № 328, Кулініч С.В. звільнений з військової служби у запас з пунктом «ж» (у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку) та виключено зі списків особового складу Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України та всіх видів забезпечення з 27.04.2015.

У такий спосіб, Кулініч С.В., будучи повідомлений про необхідність виконання Наказу № 14-оф від 14.05.2014, порушив встановлений порядок проходження військової служби та без поважних причин не прибув з

відраджено на службу до ДКА України, з метою ухилення від її проходження з 30.05.2014 до теперішнього часу, чим вчинив дезертирство.

**Прокурор Житомирської спеціалізованої
прокуратури у військовій та оборонній сфері
Центрального регіону**

Олександр ВОРОНОВ

Відповідно до ст.42 КПК України підозрюваний, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або за законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмнищу, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
 - 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
- Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хвилин «__» 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Прокурор Житомирської спеціалізованої
прокуратури у військовій та оборонній сфері
Центрального регіону**

Олександр ВОРОНОВ